

Protocol de plaça

Aquesta és el Protocol de plaça del Concurs de Castells de 2010. Properament es convocarà la comissió assessora del Concurs per a què actualitzi, si s'escau, aquest document.

I. Objecte: El protocol de plaça determina les regles relatives a l'aixecament dels castells que ha d'aplicar el Jurat del Concurs de castells de Tarragona a l'hora de valorar les construccions, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 24 del Reglament del Concurs de Castells de Tarragona.

II. Començament del castell: Es considera que una construcció comença a aixecar-se i, en conseqüència, que no pot ser desmuntada sense comptar com a intent en els casos següents:

a) Quan en l'acció de pujar amb l'últim casteller del pis de terços deixa de tenir contacte amb la base del castell, en el cas del tres de set, el quatre de set; o l'últim casteller del pis de terços de l'estructura exterior en el cas del tres de set amb el pilar al mig o el quatre de set amb el pilar al mig; o l'últim casteller del pis de terços de l'estructura del tres en el cas del cinc de set ; o l'últim casteller de l'estructura del tres central en el cas del nou de set.

b) Quan en l'acció de pujar amb l'últim casteller del pis de quarts deixa de tenir contacte amb la base del castell, en el cas del tres de sis, el dos de set, el quatre de vuit, el tres de vuit; o l'últim casteller del pis de quarts de l'estructura exterior en el cas del el quatre de vuit amb el pilar al mig o el tres de vuit amb el pilar al mig; o l'últim casteller del pis de quarts de l'estructura del tres en el cas del cinc de vuit; o l'últim casteller del pis de quarts de l'estructura del tres central en el cas del nou de vuit.

c) Quan en l'acció de pujar amb l'últim casteller del pis de quints deixa de tenir contacte amb la base del castell, en el cas del pilar de set amb folre, el pilar de set, el dos de vuit amb folre, el dos de vuit, el tres de nou amb folre, el tres de nou, el quatre de nou amb folre o el quatre de nou; o l'últim casteller del pis de quints de l'estructura exterior en el cas del tres de nou amb el pilar al mig amb folre o o el quatre de nou amb el pilar al mig amb folre; o l'últim casteller del pis de quints de l'estructura del tres en el cas del cinc de nou amb folre o el cinc de nou.

d) Quan en l'acció de pujar amb l'últim casteller del pis de sisens deixa de tenir contacte amb la base del castell, en el cas del pilar de vuit amb folre i manilles, el dos de nou amb folre i manilles, el dos de nou amb folre, el tres de deu amb folre i manilles, el tres de deu amb folre, el quatre de deu amb folre i manilles i el quatre de deu amb folre.

e) Quan en l'acció de pujar amb l'últim casteller del pis de sisens deixa de tenir contacte amb la base del castell, en el cas del pilar de nou amb folre, manilles i ajuts.

f) Quan manquen dos pisos sencers per completar la construcció, en el cas del tres de set aixecat per sota i el tres de vuit aixecat per sota.

El moment de començar el castell és també el moment en què les gralles han de començar a tocar. Abans del moment en què el castell comença, si una colla aixeca un pis per sobre de la pinya, completament o parcial, i, tot seguit, el desmunta, es considera com a peu desmuntat. Una colla pot desmuntar el peu del castell una sola vegada en la mateixa ronda.

IIbis. Disposició especial en relació amb la pujada del castell en el cas de les estructures amb el pilar al mig: En les estructures amb el pilar al mig, tots els castellers que conformen l'estructura del pilar, llevat de l'enxaneta, han d'arribar a la seva posició pujant pel mateix pilar i mai per l'estructura. En cas que algun casteller no arribi a la seva posició d'acord amb el que disposa aquest punt, la construcció es considera com a intent.

III. Carregament del castell: Es considera que una construcció està carregada en els casos següents:

- a) Quan l'enxaneta posa els dos peus sobre les espatlles del casteller immediatament inferior i es deixa anar de mans, en el cas dels pilars,
- b) Quan l'enxaneta posa el peu sobre l'espatlla del dos contrari a aquell pel que ha pujat, o sobre el peu de l'aixecador que reposa damunt l'espatlla del dos contrari a aquell pel que ha pujat, en el cas de les estructures senzilles de dos, tres i quatre.
- c) Quan l'enxaneta carrega l'estructura del dos, d'acord amb el que preveu l'apartat b), després d'haver carregat, d'acord amb el mateix apartat, l'estructura del tres, en el cas de les estructures de cinc.
- d) Quan els tres enxanetes han coronat les tres estructures de tres d'acord amb l'apartat b) o, en el cas de la utilització d'un sol enxaneta, quan aquest corona successivament les tres estructures de tres d'acord amb el que disposa l'apartat b), en el cas de les estructures de nou.
- e) Quan després de carregar el castell d'acord amb l'apartat b), el pilar roman carregat d'acord amb l'apartat a) i els castellers del pis immediatament superior a la pinya o al folre, si escau, s'han deixat anar de mans, sempre que, així mateix, deixin el pilar exempt, en el cas de les estructures amb el pilar al mig.
- f) Quan s'aixeca l'últim pis i l'enxaneta es troba en la posició descrita en l'apartat b) en el cas de les estructures aixecades per sota.

Una construcció aixecada que no arriba a carregar-se es considera un intent.

IV. Posició de l'acotxador: En el cas de les construccions diferents dels pilars, l'acotxador ha de col·locar els peus de manera que cadascun d'ells reposi sobre les espatlles d'un dos diferent. En cas que la posició de l'acotxador sigui incorrecta això no afecta la validesa del castell, encara que implica una desvaloració en relació amb una construcció del mateix tipus en què és correcta. En qualsevol cas, el castell es considera intent quan l'acotxador no ha col·locat almenys un dels peus en la posició correcta.

V. L'aleta: Perquè una construcció es consideri correctament carregada l'enxaneta ha de fer l'aleta. L'aleta consisteix en aixecar el braç de manera ostensible en el moment de carregar el castell. La no realització o la realització incorrecta de l'aleta no afecta a la validesa del castell, encara que implica una desvaloració en relació amb una construcció del mateix tipus en què es realitza correctament.

VI. Despenjament de castellers: Un cop carregat un castell, un casteller cau de la construcció fins a la base de suport del castell, sigui la pinya, el folre o les manilles, segons el cas, es considera que s'ha despenjat. El despenjament no afecta la validesa del castell, encara que implica una desvaloració en relació amb una construcció del mateix tipus en què no es produeix. Com a màxim, per considerar el castell vàlid, s'admet el despenjament de dos castellers, llevat dels pilars en què no se n'admet cap.

VII. Baixada de l'enxaneta i l'acotxador: L'enxaneta i l'acotxador han d'efectuar la baixada del castell d'acord amb les previsions següents:

- a) En tots els castells, llevat de l'estructura de cinc, l'enxaneta o enxanetes ha de pujar per un dels membres que conformen el pis de dosos i baixar per l'altre.
- b) En el cas de les estructures de cinc, l'enxaneta ha de pujar per la banda del tres i baixar per l'agulla del dos contraria a la que ha iniciat l'encavalcament.

La baixada incorrecta de l'enxaneta o l'acotxador no afecta a la validesa del castell, encara que implica una desvaloració en relació amb una construcció del mateix tipus en què es realitza correctament.

VIII. Descarregament del castell: Una construcció es considera descarregada quan els membres del pis que, amb la seva pujada, indiquen el començament del castell, baixen fins a arribar a la pinya, el folre, les manilles o els puntals, en cada cas.

IX. Intents permesos: Una colla no pot intentar una construcció en els casos següents:

a) Quan ja l'ha intentat dues vegades anteriorment en la mateixa actuació.

b) Quan ja l'ha carregat o descarregat en la mateixa actuació.

c) Quan es tracta d'una construcció d'estructura idèntica, això és, que té el mateix nombre de components en els pisos del tronc, a una que ja ha carregat o descarregat en la mateixa actuació. Es consideren estructures diferents les aixecades per sota i aquelles que duen el pilar al mig en relació amb les ordinàries de la mateixa a figura.

En qualsevol cas, les construccions anomenades sense folre o sense manilles són compatibles en la mateixa actuació amb les d'estructura idèntica que tinguin una configuració diferent de la base o una alçada diferent.